

مهدی زارع

پژوهشگر زلزله‌شناسی

بسیاری از خسارت‌های جانی هنگام وقوع زلزله، حاصل عملکرد اشتباه افراد است که اگر تصحیح شود، در صد فوت و آسیب روحی و روانی کاهش بسیاری پیدا می‌کند. اینکه هنگام زلزله بدانید کجا بروید و چه رفتاری داشته باشید، باعث کاهش صدمات جسمی می‌شود. بسیاری از مطالعات نشان داده است که پس از زلزله، افراد زیادی به شدت دچار ترس و استرس می‌شوند و بیشتر این ترس‌ها ناشی از اطلاعات نادرست است که توهمی بیش نیست. مردم از زلزله آگاهی دارند، اما این میزان آگاهی نه کافی و نه مبتنی بر علم است، چرا که دانش به‌دست‌آمده، حاصل شنیده‌هایی است که از سوی خود مردم دهان به دهان چرخیده و بیشتر بر مبنای مشاهدات و تجربیات آنهاست. از سوی دیگر، فرآیند نشر اطلاعات در زمینه افزایش آگاهی بخشی در کشور استاندارد نیست و بیشتر به‌صورت پراکنده انجام می‌گیرد. حتی شماری از مردم تلاشی برای کسب آگاهی نمی‌کنند و اگر تلاش هم کنند، روند دسترسی به اطلاعات و کسب آگاهی دشوار است و به‌طور معمول با یک سری محتوای تکراری مواجه می‌شوند. این در حالی است که برگزاری کلاس‌ها یا رویدادهای آموزش‌محور می‌تواند نقش مهمی در یادگیری افراد برای کاهش خسارت‌های زلزله باشد، همچنین باید پریم که صنعت نشر پویایی نداریم و کتاب‌هایی هم که در این عرصه نوشته و تدوین می‌شوند، فروش خوبی ندارند. دولت نقش مهمی در اشاعه اطلاعات دارد، از تبلیغ‌های تلویزیونی گرفته تا حمایت از نهادهای سازمان‌های مربوطه و انتشار کتاب‌های در‌خور افراد با هر رده سنی. نکته مهم در زمینه انتشار محتوای مربوط به زلزله این است که بیشتر مردم برای آگاهی از این مساله به‌طورمعمول به‌دنبال افرادی هستند که ظرف مدت زمان کوتاهی نکات آموزشی را انتقال دهند. کمبود اطلاعات در زلزله چه در حوزه عمومی که آحاد جامعه را شامل می‌شود و چه درباره افرادی که فعالیت‌شان به زلزله مرتبط می‌شود، نظیر ساختمان‌سازها، مهندسان عمران و... به‌دلیل اینکه اطلاعات کافی ندارند، در برخورد با زلزله به‌شکل واقعی یا نشر برخی محتواها، دچار هراس یا باورهای غلط می‌شوند. به‌اعتقاد من، نباید بگذاریم کار از کار بگذرد و بعد از برخورد با حوادث طبیعی، تازه به یاد این بیفتیم که آموزش بدهیم. اکنون فرصت خوبی است که عموم مردم درباره زلزله و نحوه برخورد با آن، اطلاعات دقیق‌تری کسب کنند. آموزش باید با سلیقه جامعه همراه باشد، متأسفانه میان جامعه علمی و مردم شکاف افتاده است. در این شرایط است که هر فردی می‌تواند اطلاعات غلط را ترویج کند و از چیزی که نمی‌داند، سخن بگوید. حال اینکه چه نوع آموزشی درباره زلزله از حیثیت دارد؟ آموزش وابسته به نیاز مردم است. اینکه مردم چه چیزی را می‌خواهند از زلزله بدانند، ارتباط مستقیمی به میزان سبیلالات و سطح سواد مردم دارد. برخی محتواها در این زمینه جنبه اطلاع‌رسانی عمومی دارد و برخی دیگر برای گروه‌های خاص مردم تالیف می‌شود. برای نمونه، یک کارشناس نفت می‌خواهد بداند که در صورت رخداد زلزله چه آسیبی به منابع نفتی زیرزمینی وارد می‌شود یا چه آسیبی به پالایشگاه‌های نفتی می‌زند؛ در این شرایط فرد می‌خواهد اطلاعات موردعلاقه‌اش را دنبال کند. از طرف دیگر، برخی اطلاعات باید به مردم داده شود تا مردم با ادبیات زلزله آشنا شوند. برای مثال، باید بدانند که اصولاً گسل چیست یا وقتی می‌گوییم گسلی در پوسته زمین فعال است، این به چه معناست؛ بنابراین با ۲ دسته اطلاعات و محتوا مواجهیم، یکی از کتاب‌هایی که برای اطلاعات اولیه مردم تالیف می‌شود و دیگری کتاب‌هایی که علاوه بر مباحث اولیه زلزله، شناختی از دیگر آسیب‌های آن متناسب با دیگر ساختارها ارائه می‌دهد. بی‌شک شرکت‌های دانش‌بنیان می‌توانند افزون بر ساخت دستگاه‌ها و ابزارها مرتبط با کاهش خسارت‌های زلزله و ایمن‌سازی در برابر آن در زمینه اطلاع‌رسانی هم تأثیر جدی داشته باشند؛ نظیر بازی‌های رایانه‌ای و پلت‌فرم‌هایی که در نهایت منجر به آگاهی‌بخش عموم مردم می‌شوند.

حسین کنعانی مقدم:

اپوزیسیون خارج‌نشین کاریکاتوری از انقلاب هم نیستند

اپوزیسیون خارج‌نشین نشان داد که آنها اولاً تا چه میزان میان خودشان درگیر اختلاف هستند و ثانیاً با مشاهده ترکیب آنها فقر سواد آگاهی و البته نداشتن پایگاهی مردمی به چشم می‌خورد. یک فعال و تحلیلگر مسائل سیاسی، درباره این موضوع اظهار داشت: سال‌هاست که سناریوی عربی-عبری-غربی دنبال ایجاد یک آلت‌زانیو در برابر جمهوری اسلامی است. حتی قبل از ناآرامی‌های اخیر آمریکا‌یی‌ها گفته بودند که رئیس‌جمهور بعد از جمهوری اسلامی مریم قجر است. از آن سو عده‌ای عناصر باقی‌مانده نظام سلطنت و فراری‌های ضدانقلاب به کمک دلارهای نفتی دور هم جمع شده‌اند و به خیال خود اپوزیسیونی علیه نظام راه انداخته‌اند اما در واقعیت خود آنها هم می‌دانند که هیچ جایگاهی میان مردم ندارند. ترکیب اینها نشان می‌دهد هم‌شان نیروهایی وطن‌فروش هستند؛ چهره‌هایی که هیچ‌گاه کوچک‌ترین قدمی برای مردم ایران برنداشته‌اند. حسین کنعانی مقدم گفت: من اپوزیسیون کنونی را ترکیب سلطنت‌طلب و لیبین‌ها یا همان سلبریتی‌های فراری می‌دانم که از پشت به ملت ایران خنجر زدند. این ترکیب باهم‌راهی وهابیت و منافقین کار می‌کنند. جالب است که بین خودشان هم هیچ اشتراک فکری و انسجامی ندارند و واقعیت این است که آنها کاریکاتوری از انقلاب هم نیستند». این فعال سیاسی همچنین بیان کرد: ما انکار نمی‌کنیم که در داخل اعتراضاتی هست که به دلیل عملکرد برخی مسئولان است و تردید نکند حتی معترضان هم خواهان براندازی نیستند. کنعانی مقدم تصریح کرد: برخی از سران اصلاحات، مشخصاً موسوی و خاتمی با بی‌بانی‌های اخیرشان نشان دادند به بن‌بست رسیده‌اند و برای رهایی از این بن‌بست با تکرار شعار زن، زندگی، آزادی می‌خواهند خود را به اپوزیسیون خارج از کشور نزدیک کنند و به نوعی به آنها پیام دادند که از ما حمایت کنید.

مسعود تکاور در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

وظیفه مسئولان

ساخت پنجره

فرهنگی است

هنرمند زمانی می‌تواند فیلم‌ساز دکه بتواند حرف دل مردم را بزند

هیچ دیوار فرهنگی وجود ندارد باید پنجره فرهنگی ایجاد کنیم

کسی به صنعت سینما به عنوان منبع تولید ثروت توجه نمی‌کند

سینمای ایران نیاز به یک اتاق فکر جسورانه دارد

باید به فکر صنعت سینما بود

آرمان ملی- احسان انصاری: جشنواره فیلم فجر امسال در حالی به پایان رسید که با حواشی همراه بود. برخی از بازیگران و کارگردانان سینمای ایران به دلایل مختلف از حضور در جشنواره خودداری کردند و از سوی دیگر کسانی که در جشنواره حضور داشتند در اختتامیه صحبت‌هایی را بیان کردند که نشان‌دهنده وضعیت این روزهای سینمای ایران است. اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد جشنواره فیلم فجر امسال را بهترین جشنواره نامیده است. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی ابعاد مختلف جشنواره فیلم فجر با مسعود تکاور، کارگردان سینما گفت‌وگو کرده است. او که در کارنامه سینمایی خود ساخت فیلم‌هایی مانند «کوروکودیل»، «بروانه‌های پشت دیوار» و «سریال‌هایی مانند «خط‌شکن» و «تفاقی که درباره جشنواره امسال رخ داد» این بود که همه تلاش کردند فضا را عادی سازی کنند. به هر حال باید بپذیریم که جشنواره امسال نسبت به سال‌های گذشته از جهاتی با چالش مواجه بوده است. فیلم‌هایی که در جشنواره امسال پخش شدند و مورد داوری قرار گرفتند فیلم‌هایی بودند که تولید آنها قبل از اتفاقات اخیر در کشور آغاز شده بوده است. تردید نکنید سال آینده اغلب فیلم‌ها به فیلم‌های سفارشی تبدیل خواهد شد و کمتر کسی برای دل خودش فیلم خواهد ساخت. هنرمند زمانی برای دل خودش فیلم می‌سازد که حرفی برای گفتن وجود داشته باشد و حرفی برای گفتن به معنای نشان دادن در مردم خواهد بود. در شرایط کنونی سیاستمدارانه‌ترین حرف این است که من سیاسی نیستم. این در حالی است که من معتقدم یک هنرمند باید سیاسی باشد و جامعه و دردهای جامعه را بشناسد و تکلیفش مشخص باشد. هنرمند باید در مسیر بهینه‌سازی جامعه و کشور خودش حرکت کند.» در ادامه حاصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

جشنواره فیلم فجر در حالی به پایان رسید که با

حواشی همراه بود. به نظر شما جشنواره امسال به چه میزان تحت تأثیر اتفاقات اجتماعی چند ماه اخیر قرار داشت؟

اتفاقی که درباره جشنواره امسال رخ داد این بود که همه تلاش کردند فضا را عادی سازی کنند. به هر حال باید بپذیریم که جشنواره امسال نسبت به سال‌های گذشته از جهاتی با چالش مواجه بوده است. فیلم‌هایی که در جشنواره امسال پخش شدند و مورد داوری قرار گرفتند فیلم‌هایی بودند که تولید آنها قبل از اتفاقات اخیر در کشور آغاز شده بوده است. تردید نکنید سال آینده اغلب فیلم‌ها به فیلم‌های سفارشی تبدیل خواهد شد و کسی برای دل خودش فیلم نخواهد ساخت. هنرمند زمانی برای دل خودش فیلم می‌سازد که حرفی برای گفتن وجود داشته باشد و حرفی برای گفتن به معنای نشان دادن در مردم خواهد بود. در شرایط کنونی سیاستمدارانه‌ترین حرف این است که من سیاسی نیستم. این در حالی است که من معتقدم یک هنرمند باید

سیاسی باشد و جامعه و دردهای جامعه را بشناسد و تکلیفش مشخص باشد. هنرمند باید در مسیر بهینه‌سازی جامعه و کشور خودش حرکت کند. ما هنرمندیم و یک عروسک خیمه شب بازی داریم که قصد داریم آن را آمشب در سیرک پخش کنیم. چه کسی تماشاگر ما خواهد بود؟ بدون تردید مردم تماشاگر ما هستند. ما نمی‌توانیم سرمان را مانند کبک در برف کنیم و بگوییم هیچ خبری نیست. در واقع خبری هست و باید بپذیریم که در جامعه اتفاقاتی رخ داده است.

سینما چگونه

می‌تواند اتفاقاتی که در شرایط کنونی در جامعه رخ داده است را به تصویر بکشد؟ آیا فضا و اراده‌ای برای این کار مشاهده می‌کنید؟

اینکه من عنوان می‌کنم در جامعه اتفاقاتی در حال رخ دادن است و باید بپذیریم به معنای این نیست که باید سکوت کرد و هیچ کاری نکرد. ما باید با یک نیت پاک و به‌دور از ریاکاری جلو برویم. باید اتاق فکر قوی تشکیل بدهیم که نقاط ضعف در کجاست. به جز این مسیر اگر از هر مسیر دیگری حرکت کنیم

اگر امروز ما به صنعت سینما در کره جنوبی، هند و مالزی نگاه کنیم متوجه می‌شویم که این کشورها به این نتیجه رسیده‌اند که باید از صنعت سینما پول در بیاورند و در شرایط کنونی نیز همین کار را می‌کنند. هنرمندان باید مدعی باشند که می‌توانند برای کشور تولید ثروت کنند. من معتقدم فراتر از این جشنواره‌ها باید به فکر صنعت سینما بود. ما باید به سمتی حرکت کنیم که از صنعت سینما در راستای شکوفایی اقتصادی کشور استفاده کنیم. این اتفاقی است که در بسیاری از کشورها رخ داده است

است که من معتقدم یک هنرمند باید سیاسی باشد و جامعه و دردهای جامعه را بشناسد و تکلیفش مشخص باشد. هنرمند باید در مسیر بهینه‌سازی جامعه و کشور خودش حرکت کند. ما هنرمندیم و یک عروسک خیمه شب بازی داریم که قصد داریم آن را آمشب در سیرک پخش کنیم. چه کسی تماشاگر ما خواهد بود؟ بدون تردید مردم تماشاگر ما هستند. ما نمی‌توانیم سرمان را مانند کبک در برف کنیم و بگوییم هیچ خبری نیست. در واقع خبری هست و باید بپذیریم که در جامعه اتفاقاتی رخ داده است.

در شرایط کنونی سیاستمدارانه‌ترین حرف این است که من سیاسی نیستم. این در حالی است که من معتقدم یک هنرمند باید سیاسی باشد و جامعه و دردهای جامعه را بشناسد و تکلیفش مشخص باشد. هنرمند باید در مسیر بهینه‌سازی جامعه و کشور خودش حرکت کند

نتیجه رسیده‌اند که باید از صنعت سینما پول در بیاورند و در شرایط کنونی نیز همین کار را می‌کنند. هنرمندان باید مدعی باشند که می‌توانند برای کشور تولید ثروت کنند. من معتقدم فراتر از این جشنواره‌ها باید به فکر صنعت سینما بود. ما باید به سمتی حرکت کنیم که از صنعت سینما در راستای شکوفایی اقتصادی کشور استفاده کنیم. این اتفاقی است که در بسیاری از کشورها رخ داده است

عده‌ای جشنواره امسال را جشنواره موفق می‌دانسته‌اند. نظر شما چیست؟

امروز همه ما در شرایط آماده باشی قرار گرفته‌ایم. ما باید تلاش کنیم با هم صادق باشیم. یک بیمار تازمانی که به دکتر نگوید کجایش درد می‌کند که مداوا نمی‌شود و خوب نمی‌شود. چرا سریال‌هایی که چندین بار پخش شده و قرار است فصل دو آن ساخته شود با من که نویسنده آن هستم هیچ تماسی گرفته نمی‌شود؟ من فکر می‌کنم مسائل جناحی و جریانی وارد سینمای ایران نیز شده است و همه چیز روی خصومت‌ها و دوستی‌های غیرواقعی بنا شده است. هنگامی که سینمایی پلیسی با برخی آثار اخلاقی می‌شود و باعث اقتدار نیروی انتظامی می‌شود اما پس از مدتی سازندگان چنین آثاری کنار گذاشته می‌شوند باید این سوال را پرسید این افرادی که امروز پشت میز نشسته‌اند چه نوع دیدگاهی دارند؟

اتفاقی که امسال در جشنواره فیلم فجر رخ داد این بود که برخی از بازیگران و چهره‌های سرشناس از حضور در جشنواره خودداری کردند. آیا با این روند موافق هستید؟

تیم در این زمینه یک مثال می‌زنم. به عنوان مثال شغل من تعمیر کار است و ماشین کسی که خراب شده را تعمیر می‌کنم. حالا فرض کنید کسی شغل بازیگری دارد و از این راه امرار معاش می‌کند. کسی که دل خوشی ندارد فیلم تماشا نمی‌کند اما اگر ماشینش خراب شود پیش تعمیرکار می‌رود. در چنین شرایطی اولویت‌ها تغییر می‌کند و به جای تماشای فیلم به تعمیرگاه می‌رود و ماشین خود را تعمیر می‌کند. در شرایط کنونی دغدغه مردم جامعه ساختن و تماشای فیلم نیست. در چنین شرایطی به صورت ناخودآگاه بازار فیلمسازی کساد است. بنده و امثال بنده ده سال قبل می‌گفتم که هیچ دیوار فرهنگی وجود ندارد و بلکه باید پنجره‌های فرهنگی به وجود بیاوریم. وظیفه ما ساختن پنجره‌های فرهنگی است. آیا ما برای جوان امروز پنجره ایجاد کردیم که امروز به‌او بگوییم از این پنجره‌های فرهنگی به بیرون نگاه کن. آیا کسی به ریزش‌هایی که امروز در جامعه در حال رخ دادن است توجه کرده است؟ چرا هر کسی هر حرفی می‌زند بر برخی به وی انگ می‌زنند؟ کسی جشنواره امسال را تحریم نکرده، بلکه بازار سینما کساد شده است. در چنین شرایطی چگونه می‌تواند فیلم ساخت و تماشاگر را با خود همراه کرد؟ اگر قرار است برای مردم کار کرد در شرایط کنونی مردم در شرایط خوبی به سر نمی‌برند. امروز خیلی از کسانی که قبل از اعتراضات تولید کار خود را آغاز کرده بودند دوست داشتند کارهایشان پخش نشود. شرایط به شکلی است که هیچ سرمایه‌داری حاضر نیست برای ساخت فیلم سرمایه‌گذاری کند. امروز کدام سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در بخش فرهنگی و سینما سرمایه‌گذاری می‌کند؟ اگر سرمایه و آزادی عمل وجود داشت هر کارگردان دوست داشت کار کند و فیلم بسازد.

و مالزی نگاه کنیم متوجه می‌شویم که این کشورها به این

وعده رئیس و موضع سخنگو

رئیس‌جمهور در حاشیه راهپیمایی ۲۲ بهمن در جمع خبرنگاران گفت: «دولت به منظور امتداد این رویکرد حکیمانه در حوزه‌های سیاسی و اجتماعی از ایشان کسب اجازه کرد و با موافقت معظم‌له، دانشجویان و چهره‌های فرهنگی، ورزشی، رسانه‌ای نیز که در اثر اقدامات غیرقانونی مشمول محدودیت‌هایی شده‌اند، مورد عفو و بخشودگی قرار خواهند گرفت.» رئیس‌جمهور افزود: «یکی دیگر از محورهای بسته وحدت‌آفرین دولت، ایجاد تسهیلات بی‌سابقه برای بازگشت ایرانیان خارج از کشور و رفع محدودیت حتی برای آن دسته از ایرانیانی است که در مقاطعی مرتکب اقدامات خلاف قانون شده‌اند.» این وعده‌ای است سترگ که اگر عملی شود، چشم‌انداز ایران را در شرایطی روشن و در حال پیشرفت و توسعه قرار می‌دهد. این دعوت رئیسی در حالی از ایرانیان خارج از کشور برای بازگشت به ایران را صورت می‌گیرد که برخی از عملکرد ناهماهنگ در حوزه سیاسی، از سوی قوه مجریه، دیده می‌شود. از جمله عبدی روزنامه‌نگار و فعال سیاسی می‌گوید «تعلیق و اخراج» دانشجویان و استادان دانشگاه، برخلاف اعلام عفو عمومی است. از نکات دیگر می‌توان به سخنان سخنگوی دولت اشاره کرد که عفو عمومی گسترده رهبری را با اخراج گسترده کارمندان و معلمان «بعد از کودتای اخیر» ترکیه، مقایسه کنید» آیا دیدگاه مذکور تحلیل دولت در باره معترضان اخیر و دستگیرشدگان می‌تواند باشد؟ در ۱۲ آذر ۱۳۹۵ حکایت از آن می‌کند که بر اساس کودتای مذکور، دولت اردوغان در ترکیه نزدیک به ۱۵ هزار نفر از کارکنان دولت، مقامات نظامی پلیس و افراد دیگر در ارگان‌های کشور را اخراج کرده و بیش از ۵۰۰ موسسه و رسانه خبری را در پی عملیات پس از کودتای ۱۵ ژوئیه بسته است. همچنین حدود ۱۹۸۸ پرسنل از نیروهای مسلح ترکیه ۷۵۸۶ نفر از نیروهای پلیس، ۴۰۳ نفر پرسنل ژاندارمری و بیش از ۵ هزار نفر از موسسات دولتی در راستای تحقیقات و بازجویی‌ها پس از کودتای نافرجام ۱۵ ژوئیه توسط دولت آنکارا اخراج شده‌اند. از این رو مقایسه معترضان همراه ایران با کودتاگران ترکیه‌ای، موضوعی در خور تأمل است. اینکه چرا استخونی محترم دست به چنین مقایسه‌ای می‌زند، موضوعی است که احتمالاً نشان از تحلیل برخی جزئیات سیاسی درون دولت از نقطه‌نظرات مذکور دارد. دیدگاه مذکور وجود سیاست‌های دوگانه میان عفو عمومی و نحوه اجرای سیاست مذکور، که گاه متناقض با آن عمل می‌شود، را به نمایش می‌گذارد. برخی رسانه‌ها پاسخ روشنی به این موضوع داده‌اند. از جمله این رسانه‌ها، می‌توان به تحلیل توسعه ایرانی اشاره کرد که اخراج محسن برهانی از دانشگاه تهران را روندی «پرزه‌پزه» و پروژه ناتمام احمدی‌نژاد برای محدودسازی دانشگاه می‌داند. به هر روی وضعیت متناقض نمای مذکور یعنی از یکسو عفو گسترده رهبری و از سوی دیگر شیوه برخورد برخی کارگزاران اجرایی کشور، وضعیت سیاسی کشور را غیرشفاف نگاه می‌دارد. این موضوع در سخنان ربیعی وزیر کار سابق دولت روحانی منعکس شده است. او گفت عفو، نقطه مقابل «امنیتی‌سازی‌های بیپرده» است و سپس خواهان آن شد که دولت «اصلاحات را از «همین روزها» آغاز کند. اکنون سوال این است که با توجه به این شرایط و برخی روندهای موجود در برخورد معترضین و یا مخالفین آیا جریانات و افراد مختلف به وعده رئیس‌جمهوری در «ایجاد تسهیلات بی‌سابقه برای بازگشتشان به وطن، اعتماد خواهند کرد؟ این سوالی است که میزان اراده دولت رئیسی درباره فرمان عمل به عفو و الزامات آن، پاسخ درخوری در روزهای آینده باید به خود ببیند.

غلامرضا انصاری:

زاکانی ۸۰ در صدمشکلات را از بی‌عرضگی مدیران می‌داند

یک فعال سیاسی اصلاح‌طلب گفت: دولت مهم و حساسی در اداره کشور دارد که ایفای این نقش علاوه بر تعهد نیازمند تخصص در حوزه‌های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است. در نظام‌های دموکراتیک احزاب برنامه‌محورد و نامزدهای خود را برای تصدی سکان دستگاه اجرایی و نظارتی کشور معرفی می‌کنند و مردم نیز با دید باز و رقابت، نقد برنامه‌ها و نامزدها، پس از رأیابی انتخاب مطلوب خود را برمی‌گزینند. غلامرضا انصاری اظهار کرد: یادمان درفته که آقای زاکانی در انتخابات ادعا کرد «۸۰ درصد مشکل کشور بی‌عرضگی و ناتوانی مدیران است»، امروزه این آقادمیریت کلانشهر تهران را در اختیار دارد و با یک برف چند سانتی‌متری خیابان‌های شهر قفل وزندگی مردم مختل شد. این عضو اسبق شورای شهر تهران اظهار کرد: آقای رئیسی زمان انتخابات می‌گفت ۷ هزار صفحه برنامه دارد و براساس آن سالانه یک میلیون شغل ایجاد کند و یک میلیون مسکن بسازد. وی ادامه داد: آقای رضایی نیز خود را متخصص و دانش آموخته اقتصاد دانسته و می‌گفت «ریال را جزء معتبرترین سه ارز دنیا خواهد کرد.» امروز قریب به دو سال از انتخابات ریاست‌جمهوری گذشت و کارنامه‌ها در معرض دید و قضاوت همگان قرار دارد.